

fulde tage meget feil, om ikke netop det ærede Medlem bestandig er gaaet i Spidsen, hvor det gjælder om at angribe Frederiksborg Stutteri og overhovedet al Deeltagelse fra Statens Side i industrielle Foretagender, saasom Understøttelser til Hesteavlens Fremme igennem Hingstepræmier, Drift af Statsjernbaner etc. — Naar der saa hyppig henvises til dette Spørgsmaals ringe Betydning i og for sig, maa det dog være mig tilladt at gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at Spørgsmaalet ikke her dreier sig om Nægtelsen af en Bevilling paa 10,000 Rb., som senere igjen kan gives, thi der kan ikke være Tale om at oprette det Tab, som der tilføies ved Nægtelsen. Det gjælder altsaa her i Virkeligheden om langt Mere end om 10,000 Rb. mere eller mindre; det gjælder om, hvorvidt et gammelt Statsinstitut skal tilintetgjøres for bestandig eller ikke, og derved troer jeg, at Sagen i Virkeligheden faaer en noget større Betydning, end den ellers vilde have. Ikke nogen nok saa stor senere Bevilling fra Rigsdagens Side vil kunne lade paa den Skade, som Nægtelsen af Bevillingen til Stamstutteriet kan medføre; man kan nedlægge Stamstutteriet, men man kan aldrig oprette det igjen. — Naar jeg i et tidligere Møde har udtalt min Forventning om, at Misstemningen imod Frederiksborg Stamstutteri, der selvfølgelig er mig ligesaa godt bekjendt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Edie Valgfreds, vilde tabe sig, og at man tværtimod vilde komme til at paasjønne dette Statsinstitut, denne Statsindustri, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at denne min Forventning i Virkeligheden ogsaa støttes, naar man seer hen til, hvorledes det ærede Thing, hvorledes Rigsdagen og Regjeringen i Forening i langt vigtigere og langt større Spørgsmaal have forandret deres Standpunkt. Jeg skal blot bringe i Erindring, at medens man i 1861, da man bestemte sig for at anlægge Jernbaner i Jylland, ansaae det for nødvendigt, samtidig at sikre sig, at man kunde faae disse Statsjernbaner drevne af et privat Selskab, er nu idetmindste dette Things Fleertal kommet til den ganske modsatte Anskuelse, nemlig at det,

man i 1861 ansaae for at være ikke alene anselig, men nødvendigt, er uheldigt, og at Staten hellere selv maa drive Banerne. Naar der altsaa i et Spørgsmaal af dette Omfang i en saa kort Tid kan være foregaaet en saa stor Forandring i Things Anskuelse, forekommer det mig ikke at være overordentlig sangvinst af mig, naar jeg ventet, at der ogsaa med Hensyn til dette mindre Spørgsmaal vil vise sig et lignende Omflag i Stemningen, dog vel at mærke kun, naar Erfaringen har viist, at Stamstutteriet er istand til at løse sin Opgave. — Jeg kunde fristes til at benytte den Henvisning til tidligere Beslutninger, som det ærede Medlem har givet mig, netop til Fordeel for mig. Det ærede Medlem fremførte, og vistnok fuldkommen rigtigt, at man i 1851 var saa lidet bestemt paa at ville opretholde Stamstutteriet, at man endog fassatte, at der ikke maatte finde nogen fast Ansættelse Sted derved, men dette forhindrede ikke, at man i 1862 ikke alene vedtog en organisk Lov for Stamstutteriet, men endog udtrykkelig i den gav fast Ansættelse til den Mand, der styrer Stamstutteriet. Jeg tør altsaa dert paavise en Forandring i Things Opfattelse af disse Forhold. — Naar jeg erklærer mig fuldstændig ude af Stand til her at fremføre et fuldstændig felfrit Individ fra det frederiksborgske Stutteri, ligger dette ikke alene i den Banffelighed, det overhovedet vilde have at foretage en saadan Præsentation, men det ligger ogsaa i, at der ikke eksisterer et saadant Individ paa Stutteriet. Dette erkjender jeg fuldkommen, men jeg vil føie til, at det endnu ikke nogenfinde er lykkedes mig at finde en felfri Hest; det er Noget, jeg aldrig har seet, og som jeg ikke ventet nogenfinde at faae at see. Hvis man altsaa vil opstille som en Betingelse for at holde et Stamstutteri, at Dyrene der skulde være felfrie, erkjender jeg, at Maalet er fuldstændig upnaaeligt. — Jeg veed ikke med Bestemthed, hvilke kyndige og upartiske Mænds Dom det ærede Medlem havde ønsket, at der skulde være indhentet om Stamstutteriet. Jeg kjender mangfoldige Mænd, som forene Kyndighed med Upartifhed, men jeg troer, at alene det, at jeg havde